

'CRIT DE L'EMPRESARI GIRONÍ'

Discurs del Sr. Jordi Comas Matamala, president de la Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona (FOEG)

Auditori – Palau de Congressos de Girona, 8 de juny de 2008

Bona tarda a tots.

Execució de les Infraestructures compromeses

Girona ha estat, durant molts anys, la província en què menys s'ha invertit en infraestructures, imprescindibles pel desenvolupament empresarial. Sense carreteres, sense trens, sense comunicacions, és impossible que un territori es desenvolupi correctament. No demanem gaire; només que s'executin les que han estat compromeses.

Ara que han començat a arribar algunes d'aquestes infraestructures, amb comptagotes, resulta que la velocitat de la seva execució és exasperant: el desdoblament de la NII sud n'és l'exemple més paradigmàtic.

Mirin: hi ha obres que no poden esperar més. Necessitem la NII Nord, el tercer carril de l'AP7, les variants de moltes poblacions, la carretera de Figueres a Corçà, que l'autopista del Maresme arribi a Lloret i a Tossa, el túnel de Toses, l'AVE (recordin que se'ns va dir que, com a molt tard, arribaria el 2004), l'eix ferroviari Barcelona – Ripoll – Puigcerdà – Toulouse - París, el túnel de Bracons (que neix esquifit i sense les variants de Les Preses i Olot, imprescindibles pel seu funcionament i per evitar col·lapses innecessaris.

I encara més. Una vella reivindicació de la patronal gironina: la creació d'una àrea metropolitana de nivell europeu, mitjançant l'anella de les Gavarres. Girona necessita aquesta àrea per aprofitar els recursos existents i augmentar les possibilitats de creixement i utilització del territori.

Injecció de diner en el mercat: finançament a empreses i famílies

També demanem al govern que les injeccions de diner fetes als mercats, arribin tant a les empreses com a les famílies.

A les empreses, la falta de liquiditat d'aquests últims temps les condemna a tancar, com està passant cada dia. La majoria d'elles serien rendibles, amb projectes adequats que, sense diners, no poden portar a terme.

Estem davant la desertització del teixit empresarial gironí.

Les línies de finançament (ICO, ICF, etc...), no arriben. Les promeses dels diferents governs no es corresponen amb la realitat palpable del dia a dia empresarial.

S'han de trobar els mecanismes necessaris perquè aquest diner arribi on ha d'arribar: a l'empresa. Cal el control i el seguiment de qui rep aquests diners i, sobretot, cal saber perquè no estan arribant...

...Avui s'han de donar facilitats a les famílies pel seu normal desenvolupament, que permeti la reactivació del consum. Si això no passa, els mercats no tornaran a ser capaços d'assumir l'oferta existent. S'ha de crear demanda, ajudant les famílies i les persones.

Mirin: no hi pot haver empresa sense finançament. No hi pot haver empresa si se'ns treu la liquiditat, per motius aliens a nosaltres. Necessitem que el sistema bancari torni a crear la confiança necessària perquè les empreses disposin dels productes financers adequats pel seu manteniment i desenvolupament.

Nou model de sistema fiscal

Demanem un nou sistema fiscal, no un brindis al sol. Els governs han d'apostar per uns sistemes fiscals justos, adequats i, sobretot, que no tractin l'empresari com un delinqüent.

Sol·licitem la reducció temporal d'impostos lligats al consum, IVA i IRPF. Aquesta mesura reactivaria el consum i ajudaria a la indústria i al sector serveis, base en aquests moments de la nostra economia, per poder continuar amb la seva activitat i mantenir les plantilles.

I una altra qüestió fonamental: l'obligatorietat, per part de les administracions (local, catalana i espanyola) de la llei de morositat. És inversemblant que aquestes administracions no només no paguin a l'hora sinó que els retards ens els pagaments de les seves factures que deuen s'acumulin mesos i fins i tot anys. Ens demanen que complim les lleis i ho hem de fer. En justa correspondència, també els hem de demanar que donin exemple i que les administracions siguin les primeres en fer-ho. Exigim que les lleis les compleixin, no que només les aprovin.

Reforma del mercat laboral

Necessitem una reforma urgent del mercat laboral, i començant per la diferenciació entre les grans empreses i les pimes. Les pimes no poden suportar més, en aquests moments, la despesa que representen les indemnitzacions per acomiadament (les més grans d'Europa!) o la poca flexibilitat del mercat laboral...

Demaneu que es fragmentin les lleis laborals, depenent de l'empresa, i, sobretot, que es faci una regulació que permeti la contractació de treballadors que no representin una càrrega hipotecària pels empresaris.

Volem contractar i volem generar riquesa, clar que sí. Però el que no podem continuar fent és assumir càrregues tant grosses que no ens permetin millorar ni evolucionar. Que siguin una tenalla.

No pot ser que l'empresari hagi d'assumir-ho tot. Quantes vegades les imprudències dels treballadors, en els seus llocs de treball, les acabem pagant els empresaris. Gairebé sempre. Sempre la culpa és de l'empresari. Tant li fa que procurem que tot estigui adequat a les normatives vigents. La culpa sempre és nostra...

Reclamem nous tipus de contractes laborals. El moment actual no té res a veure al que havíem viscut fins ara. Per tant, s'han de crear nous sistemes de contractació, contractes de més durada, amb indemnitzacions assumibles...

També demanem, per millorar la liquiditat de les empreses, una rebaixa del 2% en les quotes de la Seguretat Social.

La reforma del mercat laboral pot generar més ocupació i de més qualitat i, per tant, la reducció de l'atur al nostre país.

Si no volem que la situació actual persisteixi en el temps, aquest és un pas que els empresaris considerem imprescindible.

Simplificació dels tràmits burocràtics

També estem cansats que el tracte amb les administracions sigui tant complicat: paper segellat, finestreta quatre, ara torni a portar les escriptures encara que ja s'hagin presentat deu vegades...

No ens poden fer perdre més el temps. Reclamem la simplificació de la burocràcia, més agilitat en les tramitacions i, si us plau, finestreta única.

Fa temps se'ns va venir a explicar que la Generalitat acabava d'aprovar una llei de simplificació de tràmits burocràtics, però fins avui no hem notat cap tipus de facilitació dels sistemes.

A banda de la simplificació, també demanem que siguin àgils. Els empresaris tenim qüestions urgents sobre la taula que, per una simple autorització administrativa, poden passar mesos o anys aturats. Per posar un exemple, l'Agència Catalana de l'Aigua.

Avui, senyors, necessitem que els tràmits burocràtics siguin senzills i, sobretot, ràpids. És una petició de tot el món empresarial gironí. Menys burocràcia i més agilitat en les resolucions dels expedients.

Reforma estructural del funcionament de l'administració local, autonòmica i estatal

Les administracions, tant les locals, com l'autonòmica com l'estatal han d'assumir un model de funcionament coherent, del segle XXI. Encara avui estem funcionant amb sistemes, sobretot als ajuntaments, que són del segle XIX. La societat ha evolucionat, la nostra manera de fer també... No demanem res més que el funcionament de les administracions sigui el que correspon als nostres temps.

Un nou model que compagini els recursos entre administracions, que no dupliqui funcions, que millori la productivitat dels funcionaris, que apliqui d'una vegada les noves tecnologies...

No pot ser que, en una situació com l'actual, els funcionaris esdevinguin uns treballadors privilegiats, amb llocs de treball vitalicis. En una societat moderna, no pot ser que sempre se la carreguin els que més arriuen. Quan se'ns demana que ens estremem el cinturó per contribuir a solucionar la crisi, també hem de demanar que les administracions actuïn igual. I que no pot ser que mentre les empreses es veuen obligades a aprimar les seves plantilles, les administracions s'engreixin cada vegada més.

Finançament just per Catalunya

Demaneu un finançament just per Catalunya. I no es pot esperar més, després de tants incompliments per part del govern espanyol. Tenim un l'Estatut aprovat pel poble de Catalunya, pel Parlament català i pel Parlament espanyol. Ja és hora que arribi el que ens correspon per justícia. No és una reivindicació gratuïta. Volem el finançament que marca l'Estatut de Catalunya perquè el necessitem per continuar essent competitius, per sobreviure a aquesta època de crisi que ens ha tocat viure. No es poden suportar més ajornaments.

Durant molts anys, la balança fiscal de Catalunya ha estat deficitària. Els catalans hem estat i continuem essent solidaris amb la resta d'Espanya.

Malgrat això, durant molts anys, les inversions dels diferents governs espanyols a les comarques de Girona no han existit. I comença a ser hora de dir que no volem més del que ens pertoca, però sí que, com a mínim, hem d'exigir allò que ens correspon, per coherència i per justícia.

Els diversos ajornaments del finançament porten Catalunya a no poder resoldre els seus propis problemes, i això provoca un endarreriment en la presa de decisions que també contribueix a la desacceleració de la nostra economia. Girona, i Catalunya, han estat el motor econòmic d'Espanya i ho volem continuar essent. Per això, necessitem que el nostre autogovern disposi d'un finançament just!

Eficàcia del sistema judicial per garantir la seguretat jurídica

Exigim una justícia ràpida i eficaç. Perquè això sigui possible, el primer que s'ha de fer és cobrir les vacants que existeixen actualment a les nostres comarques. Ens consta que la meitat dels jutjats gironins no tenen titular en aquest moment.

Demanem estabilitat en la funció judicial: un mateix expedient pot passar per mans de molts magistrats, fet que endarrerix tot el procediment. Si la justícia és lenta, deixa de ser justa. També demanem la igualtat d'empresaris i treballadors davant la justícia. El sistema judicial ens ha de tractar a tots amb els mateixos barems, i tenim massa vegades la impressió que, pel sol fet de ser empresari, ja ets culpable.

Potenciar la formació

En uns moments en què els mercats laborals, amb l'aplicació de les noves tecnologies evolucionen molt ràpidament, apostar per la formació per part del món empresarial és absolutament imprescindible.

Els nostres treballadors han d'estar formats, i cal potenciar la cultura de la formació al llarg de la vida. Avui, qui no es formi o qui no es posi al dia, quedarà eliminat del mercat laboral.

Per tant, formació SI!, però adequada a les necessitats de l'empresa, amb temaris actualitzats, amb dinamisme. La formació ha d'estar a l'alçada de les expectatives i les necessitats empresarials.

Recuperar el prestigi de la Formació Professional és una tasca necessària. La falta de tècnics mitjans és avui molt gran i cal conscienciar la societat que la formació en els diversos oficis és imprescindible pel bon funcionament del país.

En cal tenir una formació de reciclatge, tant sectorial com intersectorial, que també cobreixi les expectatives de les empreses. Hem de saber inculcar als nostres treballadors que la seva formació, al llarg de tota la vida, és vital pel seu futur en el nou marc empresarial i laboral del dia de demà.

Voldria fer referència també a la formació ocupacional en aquests moments en què l'atur es troba en nivells històrics. La formació ocupacional ha de ser una eina per reincorporar a totes aquestes persones al mercat de treball. Però aquesta formació ha de ser coherent.

I coherència vol dir també que s'han de buscar i omplir els llocs de treball dels sectors que avui, encara, tenen necessitat de mà d'obra.

Aposta per l'educació i la cultura del treball i de l'esforç, patrimoni de la nostra identitat

Per acabar, voldria defensar una cosa molt nostra. Aquest país d'avui, Catalunya, ha crescut gràcies a la cultura de l'esforç i el treball. Valors que no podem perdre i que sempre se'ns han reconegut. Són el nostre patrimoni més important. Formen part de la nostra mateixa manera de viure i entendre la vida.

Si Catalunya, i sobretot Girona, ha arribat on és, ha estat gràcies a l'esforç de moltíssima gent, de molts treballadors, però també de molts empresaris que han arriscat en beneficis de tots. La lluita diària d'aquests empresaris per millorar i per créixer, i el seu exemple, ens dóna seguretat de cara al futur i potser també una certa avantatge per sortir de la crisi abans que ningú més. Però ens ho hem de creure. La crisi, i certes incomprendions que pateix l'empresariat, no han de danyar la nostra autoestima com a generadors de riquesa.

Girona i la seva gent, durant molts segles, ha patit malastrugances. I sempre se n'ha sortit. Davant situacions tan o més complicades que la d'ara, que n'hi ha hagut, ha sabut reviuire, tornar a créixer i tornar a ser la societat forta que sempre ens ha caracteritzat.

La nostra força és la dels nostres avantpassats, la força de la terra que ens ha permès mirar endavant. I avui, encara que la situació per molts sigui complicada, aquesta força, i la nostra lluita diària, ens permetran sortir-ne altra vegada més reforçats.

Acabo amb el decàleg que avui ens ha reunit aquí:

- Execució de les infraestructures compromeses.
- Injecció de diner en el mercat. Facilitar el finançament a empreses famílies.
- Nou model de sistema fiscal. Reducció d'ímpostos.
- Reforma del mercat laboral.
- Simplificació dels tràmits burocràtics.
- Reforma estructural del funcionament de l'administració local, autonòmica i estatal.
- Finançament just per Catalunya.
- Eficàcia del sistema judicial garantint la seguretat jurídica.
- Potenciar la formació.
- Aposta per l'educació i la cultura del treball i de l'esforç, patrimoni de la nostra identitat.

Vull ser gironí, vull ser empresari i, sobretot, empresari obert al món!

Gràcies a tots